

Sygn. akt I C 1669/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, I Wydział Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Protokolant: sekretarz sądowy Aleksandra Skorynko

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2018 r., w O., na rozprawie,

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. D.

o ustalenie

I ustala, że obowiązek pozwanego (...) S.A. w W. zapłaty renty na rzecz pozwanej M. D., wynikający z ugody zawartej przed Sądem Okręgowym w Elblągu w dniu 6 października 2009 r. w sprawie I C 19/09, wygasł;

II nie obciąża pozwanej kosztami procesu na rzecz powoda.

SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska

Sygn. akt I C 1669/17

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o ustalenie, że obowiązek zapłaty na rzecz M. D. renty zasądzonej na podstawie ugody zawartej dnia 6 października 2009 r. między stronami przed Sądem Okręgowym (...), Wydział I Cywilny, sygn. akt I C 19/09 wygasa, a nadto zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania podał, że na skutek wypadku z września 2013 r. pozwana doznała złamania żuchwy, złamania miednicy w obcinku przednim i tylnym oraz urazu czaszkowo-mózgowego ze stresem pourazowym. Na podstawie ugody sądowej z dnia 6 października 2009 r. przed Sądem Okręgowym (...) Wydział I Cywilny, sygn. akt I C 19/09, powód wypłaca pozwanej co miesięczną rentę z tytułu częściowej utraty zdolności zarobkowej w kwocie 990,73 zł. Pozwany uzyskał informacje, z której wynika, że lekarz orzecznik ZUS ustalił, że pozwana jest zdolna do wykonywania pracy. Postępowanie toczące się przed organem zakończyło się odmową przyznania z tego powodu świadczenia. (k. 3)

Pozwana M. D. w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i obciążenie powoda kosztami postępowania.

W uzasadnieniu podniosła, że to na powodzie spoczywa obowiązek wykazania zasadności dochodzonego pozwem roszczenia. Powód niezasadnie opiera swe roszczenie na bliżej nieokreślonym orzeczeniu lekarza orzecznika ZUS, które kłóci się z obrazem jej stanu zdrowia i sprawności fizycznej. (k. 21-22)

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 15 września 2003 r. pozwana uległa wypadkowi komunikacyjnemu, na skutek którego doznała złamania miednicy z przerwaniem obręczy miednicy w części przedniej (złamanie obu gałęzi obu kości łonowych) oraz tylnej (zwichnięcie stawu krzyżowo biodrowego lewego). Wskazane obrażenia doprowadziły do deformacji miednicy i zmian zwyrodnieniowych stawu krzyżowo biodrowego lewego.

(dowód: opinia biegłego ortopedy traumatologa R. K. – k. 52-53, dokumenty złożone w sprawie prowadzonej przez Sąd Okręgowy (...), Wydział I Cywilny, sygn. akt I C 19/09)

W dniu 6 października 2009 r. strony, przed Sądem Okręgowym (...) Wydział I Cywilny na posiedzeniu w sprawie I C 19/09, zawarły ugodę sądową, na podstawie której (...) S.A. z siedzibą w W. przyjął odpowiedzialność za następstwa wypadku M. D. z dnia 15 września 2003 r. i skutki wadliwego leczenia, jakie mogą ujawnić się u powódki w przyszłości. (...) S.A. z siedzibą w W. zobowiązał się do zapłaty na rzecz M. D. m.in. renty wyrównawczej w kwotach po 990,73 zł miesięcznie, płatnej do 10-go dnia każdego miesiąca, począwszy od października 2009 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w terminie płatności.

(dowód: ugoda sądowa w sprawie Sądu Okręgowego w Elblągu Wydział I Cywilny, sygn. akt I C 19/09 – k. 171 v akt Sądu Okręgowego w (...), Wydział I Cywilny, sygn. akt I C 19/09)

Decyzją z dnia 10 maja 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. odmówił pozwanej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji powołano się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS NR (...) z dnia 25 kwietnia 2012 r., w którym ustalono że pozwana nie jest osobą niezdolną do pracy.

(dowód: dokumenty w aktach rentowych (...) Oddział w O. Inspektorat w O.)

Pozwana M. D. odwołała się w/w decyzji do Sądu Okręgowego (...), IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Odwołanie pozwanej oddalono.

(dowód: Wyrok Sądu Okręgowego (...), IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie sygn. akt IV U 1914/12 – k. 99 akt Sądu Okręgowego (...), IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt IV U 1914/12)

Pozwana jest zdolna do wykonywania pracy. Ma zachowaną pełną sprawność kończyn górnych, kończyny dolnej prawej, kręgosłupa, zachowany prawie pełen zakres ruchu stawu biodrowego lewego oraz niewielka niestabilność przyśrodkowa kolana lewego z zachowanym pełnym zakresem ruchu. Po wyrównaniu skrócenia czynnościowego lewej kończyny dolnej wkładką wyrównującą 1,5 cm funkcja podporowa lewej kończyny dolnej jest dobra.

(dowód: opinia biegłego ortopedy traumatologa R. K. – k. 52-53)

(...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w O., orzeczeniem z dnia 29 września 2015 r., zaliczył pozwaną do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności od dnia 22 czerwca 2012 r., wymagającą przystosowanego stanowiska pracy.

(dowód: Orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z dnia 29 września 2015 r. – w dokumentacji złożonej przez pozwaną k. 39)

Pozwana od maja 2017 r. przebywa w Polsce, nie podjęła zatrudnienia. Prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, renta od powoda stanowi jej jedyne źródło utrzymania.

(dowód z zeznań pozwanej M. D. k. 26-27, 74)

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd ustalił stan faktyczny, na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a nadto aktach Sądu Okręgowego(...), Wydział I Cywilny, sygn. akt I C 19/09, Sądu Okręgowego (...), IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt IV U 1914/12 oraz aktach rentowych (...) Oddział w O. Inspektorat w O., których prawdziwość i wiarygodność nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości Sądu.

Celem zasięgnięcia wiadomości specjalnych, Sąd dopuścił dowód z opinii lekarza biegłego z zakresu (...). Opinię sporządzoną przez biegłego ocenić należało jako pełną, jasną i logiczną. Zarzuty do opinii złożone przez pozwaną stanowiły wyłącznie polemikę ze stanowiskiem biegłego, przez co Sąd pominął je w całości. Ostatecznie opinię uznano za należycie uzasadnioną, w związku z czym w całości podzielono wnioski w niej zawarte.

Za wiarygodne uznano również zeznania pozwanej, jednak wyłącznie w części w jakiej znalazły one potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

W myśl art. 907 § 2 k.c., jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie.

Roszczenie określone w art. 907 § 2 jest uzasadnione jedynie w razie zmiany stosunków. Ocena, czy nastąpiła zmiana stosunków, uzasadniająca żądanie modyfikacji wysokości lub czasu trwania renty, wymaga porównania stanu faktycznego ustalonego w chwili orzekania o zasądzeniu renty lub w dacie zawarcia ugody (sądowej lub pozasądowej) w tym przedmiocie oraz stanu z chwili, której dotyczy żądanie zmiany. O zmianie można bowiem mówić jedynie wówczas, gdy nastąpiła ona po wydaniu wyroku zasądzającego rentę lub po zawarciu umowy w tym przedmiocie (zob. uchwała składu 7 sędziów SN z dnia 18 października 1972 r. – zasada prawna, III PZP 25/72, OSNCP 1973, nr 3, poz. 38, z omówieniem A. S. i W. W., Przegląd orzecznictwa, NP 1974, nr 1, s. 77, oraz E. W., Przegląd orzecznictwa NP 1974, nr 7–8, s. (...); wyrok SN z dnia 28 listopada 1972 r., III PRN 94/72, OSNCP 1974, nr 2, poz. 22, z omówieniem A. S. i W. W., Przegląd orzecznictwa NP 1975, nr 2, s. 285, oraz E. W., Przegląd orzecznictwa, NP 1975, nr 6, s. 876; też wyrok SN z dnia 6 grudnia 2000 r., II UKN 125/00, OSNAPiUS 2002, nr 15, poz. 365)

W przedmiotowej sprawie powód wykazał zaistnienie zmiany stosunków między stronami, w zakresie uzasadniającym wygaszenie renty wyrównawczej uiszczanej przez powoda na rzecz pozwanej. Zawnioskowany przez powoda i przeprowadzony dowód z opinii biegłego sądowego, na okoliczność stanu zdrowia pozwanej i jej zdolności do wykonywania pracy, pozwolił na ustalenie, że przesłanki uzasadniające przyznanie pozwanej renty wyrównawczej odpadły, albowiem ta jest zdolna do pracy.

Biegły z zakresu (...) dokonał szczegółowej analizy historii zdrowia i choroby pozwanej, przeprowadził również badanie przedmiotowe pozwanej, w konsekwencji czego uznał, że ta zdolna jest do pracy. W prawdzie u pozwanej występują zmiany zwyrodnieniowe stawu krzyżowo biodrowego lewego i deformacja miednicy, nadto na skutek uszkodzenia więzadła poboczne piszczelowe kolana lewego i łąkotki przyśrodkowej, niewielka niestabilność przyśrodkowa stawu kolanowego lewego, to zachowała ona zdolność do pracy. Pozwana posiada pełną sprawność kończyn górnych, kończyny dolnej prawej, kręgosłupa i prawie pełen zakres ruchu stawu biodrowego lewego z niewielką niestabilnością przyśrodkową kolana lewego. Funkcja podporowa lewej kończyny dolnej po wyrównaniu wkładką korygująca jest dobra.

Pozwana wywodziła, iż na skutek wypadku z 2003 r. i doznanych wówczas urazów, nie jest zdolna do podjęcia pracy zarobkowej, na dowód czego przedłożyła dokumentację medyczną. Jej analiza wskazuje jednak, że co najmniej od kilku lat pozwana sporadycznie korzysta z opieki lekarskiej. W 2012 r. dwukrotnie i w 2015 r. czterokrotnie odbywała konsultacje z lekarzem ortopedą. Od początku roku 2004 pozwana porusza się bez kul, w pełni obciąża lewą kończynę dolną, z niewielką przerwą wywołaną zabiegiem z dnia 21 listopada 2006 r. Obecnie od 2012 r. posiada orzeczony umiarkowany stopień niepełnosprawności, pozwalający jednak na wykonywanie pracy na stanowisku do tego przystosowanym.

Przytoczone okoliczności pozwalają na przyjęcie, że stan zdrowia pozwanej nie pozwala na ustalenie, że jest ona osobą niezdolną do pracy. Subiektywne odczucia pozwanej w tym zakresie nie mogą przesądzać o zasadności jej stanowiska. Ból, na który powołuje się pozwana, jest co do zasady uczuciem niemierzalnym, jako taki nie może stanowić samodzielnej podstawy dla ustalenia braku zdolności do wykonywania pracy zarobkowej.

W konsekwencji, w punkcie I wyroku, ustalono że obowiązek (...) S.A. w W. zapłaty renty na rzecz pozwanej M. D., wynikający z ugody zawartej przed Sądem Okręgowym (...) w dniu 6 października 2009 r. w sprawie I C 19/09, wygasł.

Mając na uwadze sytuację materialną oraz rodzinną pozwanej, Sąd na podstawie art. 102 kpc, postanowił nie obciążać jej kosztami procesu na rzecz powoda, pomimo tego iż powód wygrał proces w całości. (pkt II wyroku).

SSR Katarzyna Błęsińska-Kozłowska